

عنوان مقاله:

ابتکار ۱۶+۱: راهبرد همکاری چین و کشورهای اروپای مرکزی و شرقی

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت های سیاسی و بین المللی، دوره ۱۴، شماره ۳ (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۸

نویسندگان:

محسن کشوریان آزاد - دانش اموخته دکتری، دانشگاه خوارزمی

مبارکه صداقتی - دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

سیاست خارجی چین در ادامه طرح های اقتصادی چندجانبه خود در عرصه بین الملل همچون؛ «کمر بند - راه»، «ساخت چین ۲۰۲۵»، «جاده ابریشم سلامت»، «بانک سرمایه گذاری زیرساخت آسیا» و...، همکاری با کشورهای اروپایی را مدنظر قرار داده است. پکن در دهه اخیر، سازوکارها و ابتکارات چندجانبه را در سطح منطقه ای، فرامنطقه ای و دوجانبه (کشورهای محوری) ایجاد کرد و در قالب این ابتکارات، اهداف اقتصادی، سیاسی، فرهنگی را با مناطق مختلف از جمله اروپا دنبال می کند. در همین چارچوب، «ابتکار ۱۶+۱» در سال ۲۰۱۲ به عنوان مکمل «کمر بند-راه» از سوی چین و کشورهای اروپای مرکزی و شرقی برای توسعه همکاری چندجانبه تعریف شد. هدف این مقاله تبیین تاثیر این ابتکار چندجانبه بر همکاری چین و کشورهای اروپای شرقی و مرکزی است و با روش قیاسی-تبیینی به این پرسش پاسخ داده شده که ابتکار چندجانبه ۱۶+۱ چگونه زمینه همکاری درهم تنیده بین چین و کشورهای اروپای مرکزی و شرقی (سی ای ای) را مهیا کرده است؟ فرضیه این است که مکانیسم چندجانبه ۱۶+۱ شبکه ی پیچیده ای از همکاری را بین طرفین ایجاد کرده که منجر به دستاورد مثبت در حوزه های موضوعی مشخص شده است. یافته ها نشان می دهد که چین در قالب بازی برد-برد پروژه ها و طرح ها را با همکاری گروه های مختلف کشورهای فوق (بالکان، ویشگراد، کشورهای محوری) برنامه ریزی و عملیاتی کرده که واکنش سایر رقبای چین را در پی داشته است.

کلمات کلیدی:

چین، ابتکار ۱۶+۱، چندجانبه گرایی، اروپا، همکاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1722979>

